

РЕШЕНИЕ

№ 14

гр. Враца, 24.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**ОКРЪЖЕН СЪД – ВРАЦА, II-РИ ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ
СЪСТАВ**, в публично заседание на дванадесети януари през две хиляди
двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Евгения Г. Симеонова

Членове: Пенка Т. Петрова
Камелия Пл. Колева

при участието на секретаря Галина Ем. Вълчкова
като разгледа докладваното от Евгения Г. Симеонова Въззивно гражданско
дело № 20211400500524 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл.258 и сл. ГПК.

Образувано е по *въззивна жалба вх.№ 2124/01.11.2021 г. на СТ. АЛ. АН.* против
Решение от 29.10.2021 г. по гр.д.№ 976/2021 г. по описа на РС-Козлодуй, с което са
отхвърлени предявените от жалбоподателя против "АЕЦ Козлодуй" ЕАД, гр.Козлодуй
обективно съединени иски с правно основание чл.344, ал.1, т.1-3 КТ – за признаване
за незаконно и отмяна на уволнението, извършено със Заповед № НК-13/26.07.2021 г.
на изп.директор на дружеството, за възстановяване на заеманата преди уволнението
длъжност и за заплащане на обезщетение за периода, през който е останал без работа
поради уволнението, ведно със законната лихва от предявяване на исковата молба до
окончателното ѝ заплащане, и е осъден да заплати деловодни разноски в размер на
350,00 лв.

Въззивникът поддържа, че решението е постановено при съществени
процесуални нарушения и е необосновано. Твърди, че при разглеждането на делото е
нарушен принципа за случайно разпределение на делата по чл.9, ал.1 ЗСВ и правилата,
съдържащи се в Единната методика по приложението на принципа за случайно
разпределение на делата в районните, окръжните, административните, военните,
апелативните и специализираните съдилища. Счита, че е нарушено правото му на
достъп до безпристрастен съд, тъй като съдията, постановил обжалвания съдебен акт, е
действал при конфликт на интереси, но не се е отвел от разглеждането на делото.
Намира, че при постановяване на съдебния акт е нарушена и разпоредбата на чл.235,
ал.2 ГПК, тъй като мотивите са схематични и бланкетни; в тях се съдържат общи

теоретични съждения, без да са изложени изводи, основани на преценка на конкретните факти и доказателства; липсва произнасяне по направените от ищеца възражения и доводи.

В жалбата се твърди, че атакуваното решение е постановено и в противоречие с материалния закон. Излагат се доводи, че районният съд неправилно е приел, че моментът на виновното деяние не са датите на подаване на сигналите, а датата на узнаването от работодателя за тези сигнали от Протокол № 389-ДТ/14.07.2021 г. на РИОСВ-Враца. В тази връзка се посочва, че от 08.04.2020 г. до 10.05.2021 г. ищецът не е бил работник на "АЕЦ-Козлодуй" ЕАД, гр.Козлодуй, поради което е абсурдно разбирането, че в този период е извършил нарушение на трудовата дисциплина. Признава се обстоятелството, че в посочения период е подал сигнали, но в качеството си на гражданин, притежаващ права по чл.45 КРБ и по чл.3, ал.6 от Наредбата за безопасно управление на радиоактивните отпадъци, поради което за тези негови действия не може да му бъде налагано дисциплинарно наказание. Изтъква се, че след като не е бил работник на ответното дружество, не е могъл да подаде сигналите на електронните адреси на дружеството, тъй като до възстановяването си на работа не е имал оторизиран достъп.

Въззивникът изразява несъгласие с изложените в обжалвания акт мотиви, че твърдението му, че не е подавал сигнал до МОСВ, вероятно имайки предвид, че не е внесъл сигнала директно, а опосредено- чрез администрацията на президента, не представлява извинителна причина, както и с общите декларативни мотиви, че трудовото правоотношение касае стратегически обект, поради което за него не следва да се прилагат нормите на КТ.

Моли да бъде отменено решението на РС-Козлодуй и делото да бъде върнато за ново разглеждане, а ако се приеме, че процесуалните нарушения са отстраними – да бъдат уважени предявените искове.

В срока по чл.263, ал.1 ГПК е постъпил *отговор вх.№ 2357/17.11.2021 г. от "АЕЦ Козлодуй" ЕАД*, чрез главен юрисконсулт В.Б., в който се оспорва изцяло основателността на подадената въззивна жалба и се иска решението да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно.

Въззиваемият счита, че районният съд не е допуснал процесуални нарушения при разглеждане на делото. Намира за неоснователни оплакванията в жалбата, че е нарушено правото на ищеца за достъп до безпристрастен съд, като изтъква, че дори и да е бил нарушен принципа на чл.9 ЗСВ или да са били налице основания за отвод на съдията, това не би могло да доведе само по себе си до неправилност на обжалваното решение. Счита, че районният съд правилно и при спазване на чл.142, ал.2 ГПК е дал ход на делото, като е съобразил разпоредбата на чл.18, ал.2 от Наредбата за медицинската експертиза и практиката на ВКС. Изразява несъгласие и с наведените в жалбата доводи за немотивираност на първоинстанционното решение.

В отговора се изразява несъгласие и с изложените в жалбата оплаквания за допуснатото нарушение на материалния закон и необоснованост. Твърди се, че към датата на подаване на последния сигнал до президента на РБ – 22.06.2021 г. ищецът е бил възстановен на заеманата преди уволнението длъжност и е имал качеството на служител на "АЕЦ Козлодуй" ЕАД. Навеждат се доводи, че гарантираното от

разпоредбата на чл.39 КРБ право на мнение не е абсолютно и не може да се използва, за да се увреди доброто име на другото, както и че правото на гражданите по чл.45 КРБ на жалби, предложения и петиции до държавни органи не може да се упражнява превратно и да се злоупотребява с него. Въззиваемият счита, че А. недобросъвестно е използвал конституционно признатите права и е нарушил разпоредбата на чл.126, т.9 КТ, поради което е осъществил фактическия състав на чл.187, ал.1, т.8, пр.2 КТ. Намира за неоснователни наведените в жалбата доводи за липсата на оторизиран достъп до системата на "АЕЦ Козлодуй" ЕАД, като посочва, че в изисканите му обяснения самият А. заявява, че не е установил/възприел обстоятелства, които да подлежат на регистрация в ИС ОЕД или анонимна бележка, т.е. не оспорва, че е имал различни възможности за подаване на сигнал до работодателя.

В отговора се поддържа, че изложените от КРС мотиви, че сигналът е подаден до МОСВ, чрез администрацията на президента, са съобразени с установените по делото факти, както и с изразеното от самия ищец становище в молба вх.№ 1671/30.09.2021 г. Излагат се съображения, че районният съд правилно е преценил тежестта на нарушението, като е отчетел характера на работата и настъпилите или възможни неблагоприятни последици за работодателя, вземайки предвид че трудовото правоотношение касае стратегически обект от значение за националната сигурност.

Въззиваемият намира за неоснователно искането за връщане на делото за ново разглеждане, тъй като въззивната инстанция не е организирана като контролноотменителна, а като такава по същество на спора.

В отговора на въззивната жалба се поддържа, че от доказателствата по делото безспорно е доказана законосъобразността на оспорената уволнителна заповед, като отново се навеждат вече изложените в отговора на исковата молба подробни фактически и правни доводи.

Въззивната жалба е процесуално допустима като подадена от надлежна страна, в рамките на законоустановения срок по чл.259, ал.1 ГПК и срещу обжалваем съдебен акт.

При извършената служебна проверка по реда на чл.269, изр.1 ГПК въззивният съд констатира, че обжалваният съдебен акт е валиден и допустим.

За да се произнесе по правилността на първоинстанционното решение, настоящият съдебен състав взе предвид следното:

Районен съд-Козлодуй е сезиран с предявени от СТ. АЛ. АН. от гр.Козлодуй против "АЕЦ Козлодуй" ЕАД, гр.Козлодуй обективно съединени иски с правно основание чл.344, ал.1, т.1-3 КТ, както следва: 1/ Иск за отмяна на Заповед № НК-13/26.07.2021 г. на изп.директор на дружеството, с която е прекратено трудовото му правоотношение, поради налагане на дисциплинарно наказание "уволнение"; 2/ Иск за възстановяване на заеманата преди уволнението длъжност "Експерт-преподавател производствено обучение", група "Теоретично обучение", сектор "Обща подготовка", отдел "Обучение", управление "УТЦ", Дирекция "ПиУТЦ"; 3/ Иск за заплащане на обезщетение по чл.225, ал.1 КТ за оставане без работа, поради уволнението, за периода от 26.07.2021 г. до 26.01.2022 г. при последно брутно трудово възнаграждение от 4 500 лв., т.е. в размер на 27 000 лв.

В исковата молба се поддържа, че заповедта е незаконосъобразна, тъй като от

нея не става ясно за кои от посочените в нея сигнали е наказан ищеца. Твърди се, че ищецът не е изпращал сигнал № 04-00-2/10.03.2021 г. до АЯР. Навеждат се доводи, че за два от сигналите – от 13.10.2020 г. и 10.03.2021 г. е изтекъл 2-месечния преклузивен срок по чл.194 КТ, както и че в периода на подаването им ищецът не е бил работник на "АЕЦ Козлодуй" ЕАД, поради предходно уволнение. Ищецът счита заповедта за незаконосъобразна и поради несъобразяването ѝ с гражданските му права за подаване на сигнали по чл.3, ал.6 от Наредбата за безопасно управление на радиоактивните отпадъци и по чл.45 от Конституцията на РБ, които не могат да бъдат отменяни от посочените от работодателя вътрешноведомствени актове. Посочва, че при издаването на заповедта е допуснато и формално нарушение, тъй като не му е изискано обяснение по повод сигнал № 94-00-778/29.06.2021 г. до Президента на РБ, поради което само на това основание следва да бъде отменено наложеното наказание. Развива съображения, че в този сигнал е поставен въпроса за извършване на проверка относно противоречие на факти и заключения на АЯР и МОСВ по извършени от тях проверки на едни и същи обстоятелства, но с това действие не е злоупотребил с доверието на работодателя. Счита, че за приписаното му нарушение е наложено несъразмерно по тежест наказание.

С подаден в срока по чл.131 ГПК отговор ответникът "АЕЦ Козлодуй" ЕАД оспорва основателността на предявените искове. Признава съществуването на трудово правоотношение между страните, считано от 29.07.1999 г. Посочва, че на 08.03.2021 г. С.А. е подал сигнал по електронна поща до различни институции, представители на медиите, природозащитни организации и др., на който е реагирала администрацията на Президента, откъдето сигналят е препратен с писмо изх.№ 94-00-453/19.03.2021 г. на Министерството на околната среда и водите /МОСВ/ с копие до подателя. Твърди, че сигналят е входиран под № 94-00-778/29.06.2021 г. и е препратен по компетентност на РИОСВ-Враца. Сочи се също, че въз основа на сигнала е извършена проверка по два договора, сключени от "АЕЦ Козлодуй" ЕАД – Договор № 582000002/16.04.2018 г. и Договор № 572000005/21.04.2017 г., която е приключила с Констативен протокол № 389-ДТ/14.07.2021 г. на РИОСВ-Враца със заключение, че по първия договор няма генерирани радиоактивни тиня и отпадъци, а по втория договор е спазен нормативно установения ред за третиране на отпадъците. В доклада е посочено още, че липсата на радиоактивни отпадъци по първия договор е установена с Констативен протокол № РД-38-11/19.04.2021 г. на Агенцията за ядрено регулиране /АЯР/. Ответникът твърди, че ищецът е бил уведомен за резултатите от проверката на АЯР. Посочва, че С.А. е подавал и друг сигнал по повод двата договора – до АДФИ с рег.№ 94-С-55/08.09.2020 г., който е препратен по компетентност на МОСВ и е заведен в РИОСВ-Враца с вх.№ УООП-748/13.10.2020 г., като по този сигнал има произнасяне с Констативен протокол № 634-ДТ/20.10.2020 г. със заключение, че са спазени изискванията на ЗУО, за което С.А. също е уведомен.

Ответникът подчертава, че въпросите, които ищецът е задал в сигнала с вх.№ 94-00-778/29.06.2021 г. по описа на МОСВ, не са регистрирани в база данни ИС ОЕД на „АЕЦ Козлодуй“ ЕАД, нито за същите има подадена анонимна бланка за регистриране на забележки/несъответствия в поставените за целта кутии в съответствие с установения вътрешен ред.

В отговора се посочва, че на основание чл.193, ал.1 КТ със Заповед № АД-2049/15.07.2021 г. от С.А. са изискани писмени обяснения относно причините за неговото поведение, както и че същият е представил такива, в които заявява, че не е подавал сигнал до МОСВ, както и че не е установил/възприел обстоятелства, които да подлежат на регистрация в ИС ОЕД или на анонимна бележка.

Работодателят счита, че с действията си С.А. е злоупотребил с доверието и е уронил доброто име на предприятието „АЕЦ Козлодуй” ЕАД. На първо място навежда доводи, че ищецът умишлено е подал сигнал за нередности /неправилно третиране на радиоактивни отпадъци/, за които към момента на подаване на сигнала е знаел, че не са извършени, с което е злепоставил работодателя си пред съответните държавни институции – МОСВ, РИОСВ-Враца и Администрацията на Президента и по този начин е злоупотребил с доверието му, тъй като трудовият договор се сключва с оглед личността на служителя и работодателят се е доверил на неговата добросъвестност при изпълнение на задълженията /чл.67, ал.1 от Правилника за вътрешния трудов ред в „АЕЦ Козлодуй” ЕАД/. Изтъква, че даденото от служителя обяснение, че не е подавал сигнал до МОСВ, не представлява извинителна причина, тъй като сигнал е подаден от него до Администрацията на Президента на РБ, откъдето е изпратен по компетентност на МОСВ. Ето защо работодателят приема, че сигнал е подаден до МОСВ, чрез администрацията на Президента, въпреки че служителят е бил наясно, че вече има произнасяне от АЯР по друг негов сигнал с подобно съдържание, което налага и извод за злонамереност в поведението му. На второ място навежда доводи, че с поведението си ищецът умишлено е нарушил вътрешните технологични правила и по-конкретно тези по т.3.1.1.5 и т.6.1 от „Правила за осигуряване на качеството. Управление на несъответствията, коригиращи и превантивни действия.”, както и т.3.3 и т.4.1 от „Инструкция по безопасност.Ред за докладване и анализ на събития от ниско ниво и почти събития в „АЕЦ Козлодуй” ЕАД”, като не е спазил вътрешния ред за докладване на нередности, а директно е сигнализирал държавни институции, с което твърдените от него нередности са станали достояние на трети лица и по този начин е накърнил авторитета, престижа, доверието, оценката на другите за възможностите на работодателя да организира, ръководи и контролира трудовия процес. Ответникът твърди, че служителят е запознат с вътрешния ред, тъй като многократно е регистрирал несъответствия в база данни ИС ОЕД, но в конкретния случай не е спазил този ред, което налага извод, че действията му са умишлени и с цел да се увреди доброто име на предприятието. Ето защо работодателят приема, че това поведение представлява нарушение на трудовите задължения, установени в чл.67, ал.1 ПВТР и чл.126, т.9 КТ, поради което със същото е осъществено дисциплинарно нарушение по чл.83, т.6 ПВТР и чл.187, ал.1, т.8 КТ, представляващо основание за налагане на дисциплинарно уволнение по чл.85, т.4 ПВТР и чл.190, ал.1, т.4 КТ.

Ответникът навежда доводи, че при определяне на конкретното наказание са взети предвид: 1/ Тежестта на нарушението – отчетено е, че същото е извършено умишлено, с ясното съзнание, че сигналят е безпочвен, и при съзнателно пренебрегване на известни на служителя вътрешни правила; 2/ Обстоятелствата, при които е извършено нарушението – отчетено е подаването на множество сигнали до различни институции, като във всеки отделен случай е констатирано, че същите са

неоснователни; 3/ Поведението на служителя – отчетено е умишленото нарушение на трудовата дисциплина. При тези съображения на С.А. на основание чл.195, ал.1 КТ и чл.190, ал.1, т.4 КТ е наложено дисциплинарно наказание „Уволнение” и на основание чл.330, ал.2, т.6 КТ е прекратено трудовото му правоотношение.

В отговора се изразява несъгласие с изложените в исковата молба доводи, като се поддържа, че в заповедта, с която са изискани обяснения, както и в заповедта за уволнение, е посочено ясно, точно и недвусмислено за какво е уволнен ищеца. Ответникът счита, че наказанието е наложено в едногодишен срок от извършване на нарушението и в двумесечен срок от узнаването, който е започнал да тече на 14.07.2021 г., когато до работодателя е достигнал Констативен протокол № 389-ДТ/14.07.2021 г. на РИОСВ-Враца. Изтъква, че този констативен протокол е съставен по време, когато ответникът е имал качеството на служител на „АЕЦ Козлодуй” ЕАД. Твърди, че е изискал обяснения по сигнал № 94-00-778/29.06.2021 г., който първоначално е бил подаден до Президента, а след това е препратен до МОСВ, както и че именно с този сигнал служителят е zlepоставил работодателя си и е злоупотребил с доверието му, како така извършеното нарушение е тежко и за същото е определено съответстващо по тежест наказание.

Ответникът моли предявените искове да бъдат отхвърлени, а в условията на евентуалност да бъде отхвърлен предявения иск за обезщетение за срока, който не е изтекъл до приключване на делото, както и да бъде отхвърлена изцяло претенцията за присъждане на законна лихва върху обезщетението. В условията на евентуалност се прави и възражение, че ищецът няма право на обезщетение за времето от датата на уволнението до отпадане на състоянието на временна неработоспособност, тъй като няма причинна връзка между противоправното поведение на работодателя и неполученото трудово възнаграждение за този период. Моли при определяне размера на обезщетението да се има предвид, че БТВ на ищеца е в размер на 3 927,18 лв., а не както се твърди в исковата молба 4 500 лв.

След като обсъди събраните пред двете съдебни инстанции доказателства, поотделно и в тяхната пълнота, във връзка с наведените от страните доводи, настоящият съдебен състав приема за установено от фактическа страна следното:

Между страните не се спори, а и от приложените по делото заверени копия от трудов договор № 29/29.07.1999 г. и допълнителни споразумения към същия, последното от които с № 406/10.05.2021 г. се установява, че считано от 29.07.1999 г. са в трудово правоотношение, като ищецът С.А. е работел на длъжност „Експерт преподавател производствено обучение”, Група „Теоретично обучение”, Сектор „Обща подготовка”, Отдел „Обучение”, Управление „Учебно-тренировъчен център”, Дирекция „Персонал и учебно-тренировъчен център”. Трудовите задължения на ищеца са определени в длъжностна характеристика, която му е връчена, и най-общо се изразяват в подготвянето, организирането, провеждането и анализирането на обучения и разработването на учебни материали, като длъжността не изпълнява функции, пряко свързани с безопасната експлоатация на ядрени съоръжения.

Не се спори и по обстоятелството, а и от приложеното гр.д.№ 260/2020 г. по описа на Районен съд-Козлодуй, се установява, че трудовото правоотношение между страните е било прекратено със Заповед № НК-12/08.04.2020 г. на изп.директор на

„АЕЦ Козлодуй” ЕАД, с която на основание чл.190, ал.1, т.7 КТ вр. чл.188, т.3 КТ на С.А. е било наложено дисциплинарно наказание „Уволнение”. Тази заповед е отменена с Решение № 260090/18.12.2020 г. по в.гр.д.№ 542/2020 г. по описа на Окръжен съд-Враца и С.А. е възстановен на заеманата преди уволнението длъжност. С Определение № 294/15.04.2021 г. по гр.д.№ 505/2021 г. по описа на ВКС не е допуснато касационно обжалване на въззивното решение на ОС-Враца.

Видно от приложеното заявление вх.№ 3В-2604/07.05.2021 г. ищецът С.А. е възстановен на работа, считано от 10.05.2021 г.

От събраните по делото писмени доказателства се установява, че след това първоначално прекратяване на трудовото му правоотношение С.А. е подал следните сигнали до различни държавни институции:

На 08.09.2020 г. С.А. е подал сигнал до директора на АДФИ, заведен с рег.№ 94-С-55/08.09.2020 г. /л.475-л.480 от първоинстанционното дело/, касаещ изпълнението по два договора, по които страна е „АЕЦ Козлодуй” ЕАД, а именно – Договор № 572000005/21.04.2017 г. с предмет „Изпълнение на ремонтни и електромонтажни дейности по основно и спомагателно оборудване и системи на ядрени енергийни блокове 5 и 6 по време и/или свързани с плановите годишни ремонти през 2017 г.”, сключен с „Монтажи 2017” ДЗЗД, и Договор № 582000002/16.04.2018 г. с предмет „Изпълнение на ремонтни и електромонтажни дейности по основно и спомагателно оборудване и системи на ядрени енергийни блокове 5 и 6 по време и/или свързани с плановите годишни ремонти през 2018 г.”, сключен с „Дитсманн Енергоремонт Холдинг” АД. От писмо изх.№ 94-С-55/07.10.2021 г. на АДФИ се установява, че за част от постъпилия сигнал, касаещ изпълнението по първия договор, е извършена финансова инспекция, резултатите от която са отразени в доклад № ДИДЗ-ВР-12/05.10.2020 г., а за втория договор А. е уведомен, че ще бъде възложена финансова инспекция, но такава до момента не е извършена. Относно изложените в сигнала твърдения, че в периода 2017-2018 г. при изпълнение на дейности по почистване на кабелни канали не са спазени изискванията на Закона за управление на отпадъците /ЗУО/, копие от сигнала е препратено по компетентност на МОСВ с писмо изх.№ 94-С-55/12.10.2020 г.

Изпратеният по компетентност сигнал е препратен от МОСВ на РИОСВ-Враца с писмо вх.№ УООП-748/13.10.2020 г. По повод този сигнал е извършена извънредна проверка на „АЕЦ Козлодуй” ЕАД от РИОСВ-Враца, приключила с Констативен протокол № 634-ДТ/20.10.2020 г. /л.358-л.359/, в който е дадено заключение, че при извършването на дейности с отпадъци са спазени изискванията на ЗУО и подзаконовите нормативни актове. Към констативния протокол са приложени изисканите по време на проверката от „АЕЦ Козлодуй” ЕАД документи – обяснителна записка за разписаните вътрешни процедури в предприятието; извадка от отчетната книга, в която са отразени записите за количествата отпадък, депониране на Депо за нерадиоактивни отпадъци; работен лист за класификация на отпадъците; вътрешноведомствени актове – Инструкция за експлоатация на Депо за нерадиоактивни битови и производствени отпадъци и Инструкция за събиране, транспортиране, временно съхранение и оползотворяване на нерадиоактивните отпадъци на „АЕЦ Козлодуй” ЕАД /л.359-л.429/. Този констативен протокол е връчен

на представител на „АЕЦ Козлодуй” ЕАД на 20.10.2020 г.

На 08.10.2020 г. С.А. е изпратил по електронна поща сигнал и директно до МОСВ във връзка с управлението на отпадъците по същите два договора, който е заведен с вх.№ 94-00-778/08.10.2020 г. /л.347-л.348/, и отново е изпратен на РИОСВ-Враца с писмо изх.№ 94-00-778/30.10.2020 г. /л.346/.

За резултатите от проверката по тези сигнали РИОСВ-Враца е уведомила МОСВ с писма изх.№ УООП-748/1/23.10.2020 г. и изх.№ УООП-748/3/30.10.2020 г. /л.349-л.356/.

В отговор на посочените по-горе сигнали през м.12.2020 г. на С.А. е изпратен отговор от МОСВ /л.226, л.300 и л.327/. Приложените по делото копия от този отговор са частично нечетливи, но от същите все пак е видно, че ищецът е информиран от заместник-министър на околната среда и водите, че във връзка с предходния му сигнал, подаден до АДФИ и препратен по компетентност на МОСВ с писмо вх.№ 94-00-55/08.09.2020 г., е извършена проверка от РИОСВ-Враца, като са посочени и резултатите от тази проверка, в т.ч. *че при дейността по почистване на канали и метални капаци, извършена от „Дитсман Енергоремонт Холдинг” в контролираната зона на 5-ти и 6-ти блок, отпадъците са третираны като радиоактивни и са извън обхвата на ЗУО.*

На 08.03.2021 г. С.А. е подал сигнал по електронна поща, адресиран до НС на РБ, Министерски съвет, Община Козлодуй, Президент на РБ, Омбудсман на РБ, Специализирана прокуратура, представители на медии, природозащитни организации и др.заинтересовани относно вероятна нередност, свързана с незаконосъобразно управление на радиоактивни отпадъци, вероятно прикриване на фиктивно изпълнение и вероятно заплатени дейности от „АЕЦ Козлодуй”, вероятно извършени престъпления против народното здраве и околната среда. В този сигнал се посочва, че от полученото на 11.12.2020 г. писмо изх.№ 94-00-778/07.12.2020 г. от заместник-министъра на МОСВ в отговор на подадения до тази институция сигнал не става ясно по какъв начин и с какви средства РИОСВ-Враца е установила, че дейността „Почистване на канали и подмяна на капаци на 5-ти и 6-ти блок” е извършена в контролираната зона на 5-ти и 6-ти блок, както и по какъв начин е установено, че дейността „Почистване на кабелни лавици от отпадъци” е извършена в същата зона и спец.корпус 3 на „АЕЦ Козлодуй” ЕАД. Във връзка с това в сигнала се поставят конкретни въпроси, свързани с изпълнението и управлението на отпадъците по същите два договора.

Този сигнал е заведен в Администрацията на Президента с вх.№ 94-00-453/08.03.2021 г., като с писмо изх.№ 94-00-453/1/18.03.2021 г. С.А. е уведомен, че сигналът му ще бъде изпратен на МОСВ, а с писмо изх.№ 94-00-453/2/18.03.2021 г. е извършено препращането по компетентност на това министерство.

Същият сигнал на С.А. от 08.03.2021 г. е препратен от Администрацията на Министерския съвет с писмо изх.№ 353/09.03.2021 г. /л.432/ по компетентност на Агенцията за ядрено регулиране, където е заведен с вх.№ 04-00-2/10.03.2021 г. По подадения сигнал е назначена проверка със Заповед № РД-22-41/18.03.2021 г. /л.439/, за която ответникът „АЕЦ Козлодуй” ЕАД е бил уведомен, видно от писмо изх.№ 04-00-2/30.03.2021 г. /л.444/, с което е изискана информация и документи. Извършената

проверка е приключила с Констативен протокол № РД-38-11/19.04.2021 г. /л.440-л.442/ със заключение, че радиоактивни отпадъци, получени в резултат на изпълнението на дейности по Договор № 572000005/21.04.2017 г. и Договор № 582000002/16.04.2018 г. не са изнасяни, съхранявани и депонирани извън площадката на „АЕЦ Козлодуй” ЕАД, както и че посочените в сигнала отпадъци са управлявани в съответствие с нормативните изисквания за безопасност на ядрени съоръжения и за опазване на околната среда. С писмо изх.№ 04-00-2/23.04.2021 г. /л.446-л.448/ АЯР е уведомила С.А. за резултатите от извършената проверка, като в писмото се посочва, че от представените документи е видно, че *при изпълнение на дейностите по Договор № 582000002/16.04.2018 г., сключен между „АЕЦ Козлодуй” ЕАД и „Дитсманн Енергоремонт Холдинг” АД няма радиоактивни замърсявания в отпадъчните материали /тиня/ и същите са предадени и депонирани в депо на „АЕЦ Козлодуй” ЕАД, предвидено за нерадиоактивни битови и производствени отпадъци.*

На 22.06.2021 г. С.А. е подал по електронна поща нов сигнал до Президента на РБ, заведен с вх.№ 94-00-453/3/23.06.2021 г., в който посочва, че е получил писмо № 04-00-2/23.04.2021 г. от председателя на АЯР, с което е уведомен за извършената от Агенцията проверка, при която е установено, че отпадъците, генерирани при изпълнение на Договор № 582000002/16.04.2018 г. не са радиоактивни, а с писмо № 94-00-778/07.12.2020 г. от заместник-министър на МОСВ е уведомен, че генерираните в изпълнение на същия договор отпадъци са третираны като радиоактивни. Във връзка с това противоречие поставя въпроси, чрез които иска да бъде изяснен вида на отпадъците и начина на тяхното управление. С писма от 29.06.2021 г. Администрацията на Президента изпраща този сигнал по компетентност на МОСВ и уведомява С.А. за извършеното препращане. В МОСВ този сигнал е заведен с вх.№ 94-00-778/29.06.2021 г.

С писмо изх.№ 94-00-778/09.07.2021 г. /л.330/ този сигнал, както и предходния такъв от 08.03.2021 г., са изпратени от МОСВ на РИОСВ-Враца за извършване на нова щателна проверка за установяване на мястото и начина на третиране на отпадъците. В изпълнение на тези указания е извършена проверка от РИОСВ-Враца, която е приключила с Доклад изх.№ УООП-748/5/19.07.2021 г. /л.337-л.340/ и Констативен протокол № 389-ДТ/14.07.2021 г./л.341-л.344/, с които са дадени отговори по поставените в двата сигнала въпроси на С.А.

Горната фактическа обстановка, свързана с подаване на сигнали от С.А., извършване на проверки, резултатите от същите и изпратените отговори, се установява от приложените по делото копия от всички посочени документи.

Със Заповед № АД-2049/15.07.2021 г. на изп.директор на „АЕЦ Козлодуй” ЕАД е наредено С.А. да даде писмени обяснения по следните въпроси: 1/ Поради какви причини е внесъл сигнал в МОСВ вх.№ 94-00-778/29.06.2021 г., чрез Администрацията на президента, след като е бил наясно, че по повод негов сигнал рег.№ 04-00-2/10.03.2021 г. АЯР е издала Констативен протокол № РД-38-11/19.04.2021 г. с крайно заключение, че не са установени нарушения, както и че по повод негов сигнал до АДФИ рег.№ 94-С-55/08.09.2020 г., препратен по компетентност на МОСВ и заведен в РИОСВ-Враца с вх.№ УООП-748/13.10.2020 г. е съставен Констативен протокол № 634-ДТ/20.10.2020 г., като заключението е, че са спазени изискванията на Закона за

управление на отпадъците и приложимите подзаконовни нормативни актове; 2/ Поради какви причини за посочените в сигнала обстоятелства не е регистрирал несъответствие в ИС ОЕД на „АЕЦ Козлодуй” ЕАД или не е подал анонимна бланка за регистриране на забележки/несъответствия в поставените за целта кутии в съответствие с установения вътрешен ред, преди да сигнализира държавни институции. Тази заповед е връчена на С.А. на 15.07.2021 г.

С писмен отговор вх.№ ОБ-32/16.07.2021 г. /л.176/ С.А. заявява, че не е подавал сигнал до МОСВ, както и че не е установил/възприел обстоятелства, които да подлежат на регистрация в ИС ОЕД или анонимна бележка.

С процесната Заповед № НК-13/26.07.2021 г. на изп.директор на „АЕЦ Козлодуй” ЕАД на СТ. АЛ. АН. е наложено дисциплинарно наказание „Уволнение” на основание чл.190, ал.1, т.4 КТ за това, че умишлено е подал сигнал за извършени от работодателя нередности /неправилно третиране на радиоактивни отпадъци/, за които нередности към момента на подаване на сигнала е знаел, че не са извършени, с което е злепоставил „АЕЦ Козлодуй” ЕАД пред съответните държавни институции /МОСВ, РИОСВ-Враца и Администрацията на Президента/ и е злоупотребил с доверието на работодателя, тъй като трудовият договор се сключва с оглед личността на служителя, а работодателят се е доверил на неговата добросъвестност при изпълнение на задълженията /чл.67, т.1 от ПВТР/, както и за това, че умишлено е нарушил вътрешните технологични правила, обективирани в „Правила за осигуряване на качеството. Управление на несъответствията, коригиращи и превантивни действия.” и в „Инструкция по безопасност.Ред за докладване и анализ на събития от ниско ниво и почти събития в „АЕЦ Козлодуй” ЕАД”, като не е спазил вътрешния ред за докладване на нередности, а директно е сигнализирал държавните институции, т.е. докладваните от него нередности са станали достояние на трети лица, с което е накърнил авторитета, престижа, доверието, оценката на другите за възможностите на работодателя да организира, ръководи и контролира трудовия процес, с което е нарушил трудовата дисциплина съгласно чл.83, т.6 ПВТР и чл.187, ал.1, т.8 КТ, а именно – злоупотреба с доверието и уронване на доброто име на предприятието. Във връзка с наложеното дисциплинарно наказание на основание чл.330, ал.2, т.6 КТ е прекратено трудовото правоотношение на СТ. АЛ. АН., считано от датата на връчване на заповедта. От извършеното отбелязване върху заповедта е видно, че същата е връчена на ищеца на 27.07.2021 г.

Ответникът е представил по делото посочените в заповедта за уволнение вътрешно ведомствени актове, а именно – Правилник за вътрешния трудов ред в „АЕЦ Козлодуй” ЕАД; Правила за осигуряване на качеството. Управление на несъответствията. Коририращи и превантивни действия; Инструкция за безопасност.Ред за докладване и анализ на събития от ниско ниво и почти събития в „АЕЦ Козлодуй” ЕАД.

Пред първоинстанционния съд са събрани и гласни доказателства. От показанията на свидетеля П.В. се установява, че трудовите задължения на ищеца С.А. не са свързани с извършваните в „АЕЦ Козлодуй” ЕАД планови и годишни ремонтни и електромонтажни дейности на основно и спомагателно оборудване за ядрени и енергийни блокове на 5-ти и 6-ти блок. От показанията на свидетеля В.Н. се

установява, че съгласно действащите в „АЕЦ Козлодуй“ вътрешни правила има изградена информационна система за организация на експлоатационната дейност, в която персоналът има възможност да докладва, да регистрира проблеми от всякакво естество, дефекти по оборудването, проблеми с трудовата безопасност, радиационна защита, проблеми с изпълнение на договори от външни фирми, проблеми с организацията на работата, чистотата, обучението и пр. Според свидетеля, всички лица, които имат достъп до компютър и регистрация могат да въвеждат тази информация. От показанията му се установява, че има въведена и система за анонимно докладване, т.нар. бели картички, чрез която в 13 кутии на площадката на „АЕЦ Козлодуй“ могат да бъдат пуснати сигнали за нередности. Такива картички има и извън портала на административната сграда, но могат да се ползват от лица с достъп до територията на централата. Свидетелят заявява, че за 2017 г. и 2018 г. няма подавани сигнали за изпълнението на договорите. От 01.01.2017 г. има въведени 46 записа по договори, но те са въведени директно с системата и са свързани с проблеми с техника на безопасност и неизпълнение на процедури от хора, които са били контролиращи по тези договори. Според свидетеля, ищецът А. също е регистрирал около 20 записа в ИС ОЕД през 2017 г. и 2018 г., а от 2017 г. до момента общо 52 записа, но нито един от тях не е по договори. Свидетелят заявява, че се е запознал с всички въведени записи през последните 5 години, но никой от тях не касае конкретните договори за ремонт.

Пред въззивният съд ищецът А. представя документи – 2 бр. въведени забележки, графици за посещение на учебните занятия през първото тримесечие на 2020 г. и третото тримесечие на 2019 г. и Разпореждане № 1093/12.06.2019 г. за извършване на обходи и наблюдения на работни места, с които цели опровергаване показанията на двамата свидетели в частта, в която свидетелят В. заявява, че не е имал дейности извън учебен център, а свидетелят Н. заявява, че няма нито един запис за конкретен договор, от тези които А. е въвел. Тези документи са приети като писмени доказателства пред въззивната инстанция на основание чл.266, ал.3 ГПК, но настоящият съдебен състав намира същите за неотнормирани, тъй като дори и да се приеме, че опровергават свидетелските показания в посочените части, не поставят под съмнение останалата част от показанията и конкретно посочените по-горе релевантни за спора обстоятелства, а именно: че ищецът А. няма трудови задължения, свързани с извършваните в „АЕЦ Козлодуй“ ЕАД планови и годишни ремонтни и електромонтажни дейности на основно и спомагателно оборудване за ядрени и енергийни блокове на 5-ти и 6-ти блок /в тази част показанията на св.В. се потвърждават от приложената по делото длъжностна характеристика на ищеца/, както и че ищецът А. не е подавал сигнали по предвидения вътрешно ведомствен ред във връзка с двата конкретни договора, за които е подавал сигнали до различни институции /представените забележки, въведени от А. в ИС ОЕД касаят съвсем различни договори/.

При така възприетата фактическа обстановка, настоящият съдебен състав прави следните правни изводи:

Дисциплинарната отговорност е отговорност за виновно неизпълнение на задълженията на работника или служителя по индивидуалното му трудово правоотношение с работодателя. Тази отговорност се реализира чрез налагане на

предвидено в закона дисциплинарно наказание, след като бъдат изслушани или приети обясненията на работника или служителя по отношение на дисциплинарното нарушение и въз основа на мотивирана заповед, в която се посочват нарушителя, нарушението и кога е извършено, наказанието и законният текст, въз основа на който се налага. Тежестта на доказване на законосъобразността на наложеното дисциплинарно наказание лежи върху работодателя.

Спорен е въпросът дали заповедта, с която е наложено дисциплинарното наказание отговаря на изискванията на чл.195, ал.1 КТ за мотивиране на заповедта, с която е наложено дисциплинарното наказание.

В заповедта са изложени множество факти, свързани с подаваните сигнали от С.А. А. и извършените по повод тези сигнали проверки от компетентни органи, както и съображения на работодателя защо деянията съставляват нарушение на трудовата дисциплина по смисъла на КТ. От цялото съдържание на заповедта, като нарушения, обуславящи наказанието, се обособяват следните такива: 1/ Умишлено подаване на сигнал за извършени от работодателя нередности при третирането на отпадъците по два договора, за които нередности към момента на подаване на сигнала служителят е знаел, че не са извършени, и 2/ Умишлено нарушаване на вътрешни технологични правила, уреждащи начина, по който следва да бъде извършвано докладването на нередности. Работодателят счита, че с тези свои действия служителят е злоупотребил с доверието му и е уронил доброто име на предприятието, поради което същите представляват нарушение на трудовата дисциплина по чл.187, т.8 КТ и основание за налагане на дисциплинарно наказание „уволнение” по чл.190, ал.1, т.4 КТ.

Настоящият съдебен състав намира за неоснователни наведените от ищеца доводи, че от съдържанието на заповедта не става ясно за кой/кои от посочените в нея сигнали му е наложено наказание. От съдържанието на Заповед № АД-2049/15.07.2021 г., с която на основание чл.193 КТ от служителя са изискани писмени обяснения, както и на Заповед № НК-13/26.07.2021 г. на изп.директор на „АЕЦ Козлодуй”, с която е наложено дисциплинарното наказание, е видно, че работодателят приема, че С.А. е извършил нарушение при подаване на сигнала от м.06.2021 г. до Администрацията на Президента, заведен в МОСВ с вх.№ 94-00-778/29.06.2021 г. Действително в двете заповеди са посочени и предходни подавани сигнали, но само за обосноваване на възприетата от работодателя форма на вина /умисъл/ при извършване на вменените дисциплинарни нарушения, изразяваща се в наличието на знание у служителя за резултатите от проверките, извършени по предходните му сигнали, и подаване на нов сигнал въпреки констатациите за липсата на нередности при изпълнението на договорите.

При тези съображения настоящият съдебен състав намира, че при налагането на дисциплинарното наказание са спазени формалните изисквания на чл.193, ал.1 и чл.195, ал.1 КТ да бъдат изискани обяснения от уволнения служител преди налагането на дисциплинарното наказание, дадените такива да бъдат обсъдени от работодателя и да бъде мотивирана заповедта за налагане на дисциплинарното наказание.

При разглеждането на спора по същество, въззивният съд намира, че макар и от Заповед № НК-13/26.07.2021 г. да става ясно, че дисциплинарното наказание е наложено във връзка с подадения от С.А. сигнал от 22.06.2021 г., доколкото във

въззивната жалба се навеждат доводи във връзка с предходните сигнали, за пълнота на изложението следва да бъде отбелязано следното: От събраните по делото доказателства се установи, че С.А. действително е подавал няколко сигнала преди м.06.2021 г., а именно: сигнал от 08.09.2020 г. до АДФИ, който в едната си част е препратен по компетентност на МОСВ; сигнал от 08.10.2020 г. до МОСВ; сигнал от 08.03.2021 г. до НС на РБ, Министерски съвет, Община Козлодуй, Президент на РБ, Омбудсман на РБ, Специализирана прокуратура, представители на медии, природозащитни организации и др., който на 10.03.2021 г. е препратен от Администрацията на МС по компетентност АЯР, а на 18.03.2021 г. е препратен от Администрацията на Президента по компетентност на МОСВ. Всички тези сигнали са изпратени от С.А. в период, в който трудовото му правоотношение с „АЕЦ Козлодуй” ЕАД е било прекратено по силата на предходна заповед за уволнение № НК-12/08.04.2020 г. и служителят все още не е бил възстановен на работа. Ето защо съдът намира, че подаването на тези сигнали не може да бъде разглеждано като нарушение на трудовата дисциплина и основание за налагане на дисциплинарно наказание, а анализ на същите следва да бъде извършен само във връзка с твърдяната от работодателя форма на вина на служителя.

Единственият сигнал, който е подаден от С.А. след възстановяването му на работа на 10.05.2021 г., е този от 22.06.2021 г. до Президента на РБ, заведен с вх.№ 94-00-453/3/23.06.2021 г. и препратен с писмо от 29.06.2021 г. по компетентност на МОСВ, а оттам с писмо изх.№ 94-00-778/09.07.2021 г. - на РИОСВ-Враца за извършване на нова щателна проверка за установяване на мястото и начина на третиране на отпадъците по двата договора.

За да извърши преценка дали с подаването на този сигнал служителят е извършил вменените му дисциплинарни нарушения по чл.187, ал.1, т.8 КТ, настоящият съдебен състав взема предвид следното:

Посочената законова разпоредба включва три отделни състава: 1/ Злоупотреба с доверието на предприятието; 2/ Уронване на доброто име на предприятието; 3/ Разпространяване на поверителни за предприятието сведения. В конкретния случай работодателят се позовава на първите два състава.

Съгласно чл.126, т.9 КТ, работникът или служителят е длъжен да бъде лоялен към работодателя си, като не злоупотребява с неговото доверие и пази доброто име на предприятието. Трайната съдебна практика на ВКС приема, че неизпълнението на задължението за лоялност към работодател представлява дисциплинарно нарушение – злоупотреба с доверието, оказано при възлагане изпълнението на работата за длъжността, което може да има различни проявни форми, чиято обща характеристика е злепоставяне на отношенията на доверие между работник или служител или работодател. От една страна, злоупотреба с доверието на работодателя е налице, когато работникът или служителят, възползвайки се от служебното си положение, е извършил преднамерени действия с цел извличане на имотна облага за себе си или за трето лице, а от друга страна злоупотреба с доверието по смисъла на чл.190, ал.1, т.4 КТ е налице и в случаите, когато без да е извлечена имотна облага, работникът или служителят, възползвайки се от служебното си положение, е извършил деяние, компрометиращо оказаното му доверие. В някои съдебни актове се приема, че това деяние трябва да е

извършено умишлено /при пряк или евентуален умисъл/ - напр.Решение № 129 от 25.07.2019 г. по гр.д.№ 4280/2018 г., ГК, трето г.о., а в други съдебни актове се приема, че няма значение дали деянието е извършено умишлено – напр. Решение № 86 от 25.05.2011 г. на ВКС по гр.д.№ 1734/09 г., ГК, четвърто г.о., Решение № 56 от 12.03.2014 г. на ВКС по гр.д.№ 4607/2013 г., ГК и мн.др.

Практиката приема, че уронването на доброто име на работодателя също представлява нарушение на трудовата дисциплина, с което работодателят е zlepоставен пред трети лица и това се отразява или е възможно да се отрази неблагоприятно на конкурентноспособността, ефективността и авторитета на предприятието /Решение № 214 от 15.03.2017 г. на ВКС по гр.д.№ 112/2016 г., ГК, четвърто г.о./.

Доколкото злоупотребата с доверието и уронването на доброто име представляват правна квалификация на поведение, което причинява неизпълнение на трудово задължение, то е възможно с едно деяние /действие или бездействие/ да се осъществят едновременно и двата състава и обективно да се злоупотреби с доверието на работодателя и да се накърни авторитета и доверието във възможностите му да планира, организира, ръководи и контролира работния процес /Решение № 129 от 25.07.2019 г. на ВКС по гр.д.№ 4280/2018 г., ГК, трето г.о./.

В конкретния случай „АЕЦ Козлодуй” ЕАД твърди, че с извършеното от С.А. действие по подаване на сигнала от 22.06.2021 г. пред държавен орган и същевременно бездействие този сигнал да бъде подаден до работодателя по предвидения вътрешен ред едновременно са осъществени и двата състава на дисциплинарно нарушение по чл.187, ал.1, т.8 КТ като е злоупотребено с доверието му, zlepоставен е и е накърнен авторитета му пред множество държавни органи, поради което е налице предвиденото в разпоредбата на чл.190, ал.1, т.4 КТ основание за налагане на най-тежкото дисциплинарно наказание.

Настоящият съдебен състав намира, че с подадения на 22.06.2021 г. по електронна поща сигнал от СТ. АЛ. АН. до Президента на РБ, препратен по компетентност на МОСВ с вх.№ 94-00-778/29.06.2021 г., не са извършени посочените дисциплинарни нарушения. Както бе посочено, в този сигнал А. посочва, че е получил писмо № 04-00-2/23.04.2021 г. от председателя на АЯР, с което е уведомен за извършената от Агенцията проверка, при която е установено, че отпадъците, генерирани при изпълнение на Договор № 582000002/16.04.2018 г. не са радиоактивни, а с писмо № 94-00-778/07.12.2020 г. от заместник-министър на МОСВ е уведомен, че генерираните в изпълнение на същия договор с „Дитсманн Енергоремонт Холдинг” АД отпадъци са третиращи като радиоактивни. Във връзка с това противоречие поставя въпроси, чрез които иска да бъде изяснен вида на отпадъците и начина на тяхното управление.

От събраните по делото доказателства е видно, че действително в изпратените до А. писма, с които е уведомен за резултатите от извършени проверки от държавните органи, се съдържат противоречия в частта относно изпълнението по един от договорите / Договор № 582000002/16.04.2018 г. с изпълнител „Дитсманн Енергоремонт Холдинг” АД/, за които той е подал предходните си сигнали от 08.09.2020 г., 08.10.2020 г. и 08.03.2021 г. С подадения сигнал от 22.06.2021 г. ищецът е

поискал да бъдат изяснени тези противоречия, а не твърди същите или други обстоятелства, свързани с дейността на работодателя си по двата договора. Ето защо съдът намира, че с този сигнал не се цели zlepоставянето на работодателя и уронването на авторитета му, каквито мотиви са изложени в заповедта за уволнение, а се цели изясняване на противоречия в констатации на контролните органи АЯР и МОСВ.

Сигналът е свързан с предходните такива и с извършените по тях проверки, поради което настоящият съдебен състав намира, че не могат да бъдат възприети и другите мотиви за налагане на дисциплинарно наказание, свързани с неспазване на вътрешния ред в „АЕЦ Козлодуй” ЕАД при подаването му.

От една страна, посочените в сигнала противоречия в двете писма, които са му изпратени от АЯР и от МОСВ не могат да бъдат категоризирани нито като несъответствия по смисъла на т.1.2 от „Правила за осигуряване на качеството. Управление на несъответствията. Коририращи и превантивни действия.”, нито като събития по смисъла на т.1.2 от „Инструкция за безопасност.Ред за докладване и анализ на събития от ниско ниво и почти събития в „АЕЦ Козлодуй” ЕАД”, за да се приеме, че като не е спазил предвидения в тези вътрешни актове начин за подаване на сигнали служителът е извършил дисциплинарно нарушение. Подаденият сигнал е във връзка с предходната кореспонденция с държавните органи и изпратени от тях отговори до А., поради което е логично да бъде подаден по начина, по който са сезирани същите, а не по предвидения вътрешен ред в предприятието.

От друга страна, с така подаденият сигнал ищецът е упражнил конституционно гарантирани права по чл.41 и чл.45 КРБ да търси и получава информация и да подава жалби и предложения до държавни органи. Правото да се изразява и разпространява мнение и да се търси, получава и разпространява информация, не е абсолютно. Основания за ограничаването му се съдържат в чл. 39, ал. 2 и чл. 41, ал. 1, изр. 2 от КРБ и чл. 10, т. 2 ЕКЗПЧОС, които не позволяват то да бъде използвано за накърняване и засягане на изрично изброените права и интереси, както и в тази на чл. 57, ал. 2, която не допуска злоупотреба с тях, както и упражняването им, ако накърнява права или законни интереси на другия. В този смисъл, съдебната практика приема, че в хипотезите на чл. 187, ал. 1, т. 8 КТ следва да извърши преценка, както на правото на работника и служителя да сигнализира за незаконно поведение или закононарушение от страна на работодателя, така и на правото на работодателя да защити своята репутация и търговски интереси, съответно допустима ли е намеса в свободата на изразяване на работника или служителя – с нея преследва ли се легитимна цел и тя пропорционална ли е на защитавания интерес. В Решение на ЕСПЧ по делото *Heinisch v. Germany* (no. 28274/08) са изведени няколко от критериите за преценка доколко намесата е пропорционална: дали е имало обществен интерес от сигнала/разкриването на информацията; дали са били използвани алтернативни канали от работника/служителя преди публичната разгласа или сигнализиране на прокуратурата; дали разкритата информация/сигнал е автентичен; работникът или служителът действал ли е добросъвестно; каква е вредата, причинена на работодателя, съпоставена с публичния интерес; строгостта на санкцията. Настоящият съдебен състав намира, че доколкото в конкретния случай подадените сигнали са свързани с искане за получаване на информация дали са налице радиоактивни отпадъци и начина на третирането им, е

налице обществен интерес, който превишава евентуалните вреди на работодателя, каквито впрочем не се установиха от събраните по делото доказателства. Именно този интерес е залегнал и в разпоредбата на чл.3, ал.6 от Наредбата за безопасност на радиоактивните отпадъци, предвиждаща, че националната стратегия за управление на отработеното ядрено гориво и РАО трябва да изгради условия, така че населението да има възможност свободно да изразява своите виждания и загриженост по въпросите за управление на РАО. Ето защо не може да бъде направен извод, че подавайки сигнала до Президента на РБ от 22.06.2021 г., ищецът е упражнил превратно и недобросъвестно конституционно гарантираните си права да иска информация и да подава сигнал до държавен орган.

В обобщение на всичко изложено, въззивният съд приема, че с подаването на сигнала от 22.06.2021 г. ищецът не е извършил посоченото в заповедта дисциплинарно нарушение по чл.187, ал.1, т.8 КТ – злоупотреба с доверието на работодателя, тъй като не се установи да е извършил преднамерени действия с цел извличане на имотна облага за себе си или за трето лице, нито пък да е възползвал от служебното си положение и да е извършил деяние, компрометиращо оказаното му доверие. Ето защо въззивният съд намира, че не е налице посоченото в заповедта основание по чл.190, ал.1, т.4 КТ основание за налагане на дисциплинарно наказание „Уволнение”. Тук следва да се отбележи, че сред предвидените в тази разпоредба основания за уволнение са само злоупотреба с доверието на работодателя или разпространяване на поверителни за него сведения, но не и третото посочено в чл.187, ал.1, т.8 КТ дисциплинарно нарушение – уронване доброто име на предприятието. Последното може да представлява основание за уволнение само в хипотезата на чл.190, ал.1, т.3 КТ – при системност на това нарушение или в хипотезата на чл.190, ал.1, т.7 КТ – тежко нарушение на трудовата дисциплина. В процесната заповед за уволнение работодателят поддържа, както че е налице системност в поведението за подаване на сигнали, така и че е налице тежко нарушение на трудовата дисциплина, макар и да не сочи като формално основание за уволнението чл.190, ал.1, т.3 и т.7 КТ. Както бе посочено, предходните сигнали са подадени по време, когато служителят е бил уволнен, поради което същите не могат да бъдат разглеждани като дисциплинарни нарушения и да се прави извод за системност. Настоящият съдебен състав намира, че установените по делото обстоятелства, при които е подаден сигнала, не водят до извод и за тежко нарушение на трудовата дисциплина. Фактът на извършване на проверка по повод на подадения сигнал от РИОСВ-Враца в рамките на контролните правомощия на този орган не е достатъчен, за да бъде направен извод, че работодателят е злепоставен и това се е отразило неблагоприятно на конкурентноспособността, ефективността и авторитета на предприятието.

В допълнение към изложеното следва да се посочи, че след като предходното уволнение на ищеца е отменено като незаконосъобразно, същият няма налагани дисциплинарни наказания, поради което дори и да се приеме, че с подаването на сигнала е извършено някакво дисциплинарно нарушение, тежестта на същото не е съразмерна с тежестта на наложеното наказание.

При тези съображения съдът намира, че уволнението на ищеца е незаконно и заповедта, с която е наложено, следва да бъде отменена като незаконосъобразна. Като

не е обсъдил относимите критерии към разпоредбите на чл.187, ал.1, т.8 и чл.190, ал.1, т.4 КТ и не е обсъдил доказателствата по делото поотделно и в тяхната пълнота, районният съд е допуснал нарушения на материалния и процесуалния закон и е достигнал до неправилен извод за законност на уволнението. Ето защо обжалваното решение следва да бъде отменено в частта, в която са отхвърлени предявените иски с правно основание чл.344, ал.1, т.1 и т.2 КТ и вместо това да бъде постановено решение, с което тези иски да бъдат уважени.

С оглед изхода на иска за отмяна на уволнението като незаконно, доказан по основание се явява и иска с правно основание чл.344, ал.1, т.3 КТ вр. чл.225, ал.1 КТ за присъждане на обезщетение за времето, през което ищецът е останал без работа поради уволнението.

В проведеното пред въззивния съд съдебно заседание на 12.01.2022 г. е извършена служебна констатация в оригинала на трудовата книжка на СТ. АЛ. АН., при която е установено, че след извършеното отбелязване на прекратяването на трудовото му правоотношение с „АЕЦ Козлодуй“ ЕАД до момента на констатацията не е отразено сключването на нов трудов договор.

От приложеното по делото удостоверение рег.№ У-01-638/31.08.2021 г., изд. от работодателя „АЕЦ Козлодуй“ ЕАД, се установява, че брутно трудово възнаграждение по чл.228, ал.1 КТ за м.06.2021 г. на СТ. АЛ. АН. е в размер на 3 927,18 лв. От писмо изх.№ 1046-40-3092/1/06.10.2021 г. на НОИ се установява, че за периода 26.07.2021 г. до момента на изпращане на писмото няма данни на СТ. АЛ. АН. да са изплащани парични обезщетения за временна неработоспособност и да са постъпвали документи относно правото на такива.

При така събраните доказателства искът следва да бъде уважен за периода от 26.07.2021 г. до 12.01.2022 г. и в размер на 21 156,10 лв., като бъде присъдена и законната лихва върху тази сума, считано от датата на предявяване на иска до окончателното ѝ изплащане. В останалата част за периода от 13.01.2022 г. до 26.01.2022 г. и до пълния му предявен размер от 27 000 лв. този иск се явява правилно отхвърлен от районния съд и в тази част първоинстанционното решение следва да бъде потвърдено.

С оглед изхода на спора пред въззивната инстанция, на основание чл.78, ал.1 ГПК ищецът С.А. има право на разноси за двете съдебни инстанции съобразно уважената част от исковете. По делото няма данни ищецът да е направил разноси пред първата инстанция, а пред въззивния съд е направил разноси за адвокатско възнаграждение в размер на 1 000,00 лв. По отношение на тези разноси процесуалният представител на ответника е направил възражение за прекомерност по чл.78, ал.5 ГПК. Настоящият съдебен състав намира това възражение за неоснователно. Съгласно разпоредбата на чл.7, ал.1, т.1 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, по дела за отмяна на уволнение и възстановяване на работа възнаграждението е не по-малко от размера на минималната месечна работна заплата за страната към момента на сключване на договора за правна помощ или към момента на определяне на възнаграждението по реда на чл.2, а според чл.7, ал.2, т.4 от същата Наредба по оценяеми иски с интерес от 10 000 лв. до 100 000 лв, минималното възнаграждение е 830 лв. плюс 3% за

горницата над 10 000 лв. Като взе предвид момента на скриване на договора за правна помощ – 10.01.2022 г., както и уважената част от иска за обезщетение, въззивният съд приема, че възнаграждението за исковете по чл.344, ал.1, т.1 и т.2 КТ е 650,00 лв., а възнаграждението за иска по чл.344, ал.1, т.3 вр. чл.225, ал.1 КТ възлиза на 1 164,68 лв. Следователно общият размер на възнаграждението възлиза на 1 814,68 лв., при което договореното и изплатено адвокатско възнаграждение от 1 000,00 лв. не е прекомерно. В договора за правна защита и съдействие не е посочено каква част от това общо възнаграждение от 1000,00 лв. е договорена за всеки от трите обективно съединени иска. Ето защо съдът приема, че за всеки от исковете възнаграждението е в размер на 333,33 лв. С оглед изхода от спора ищецът има право на разноски по исковете по чл.344, ал.1, т.1 и т.2 КТ в пълен размер от по 333,33 лв., а за иска по чл.344, ал.1, т.3 КТ има право на разноски в размер на 261,20 лв., съразмерно с уважената част от иска, т.е. на ищеца-въззивник следва да бъдат присъдени разноски за въззивната инстанция в общ размер от 927,86 лв.

С оглед частичното отхвърляне на иска с правно основание чл.344, ал.1, т.3 вр. чл.225, ал.1 КТ, на основание чл.78, ал.3 ГПК ответникът има право на деловодни разноски съразмерно с отхвърлената част. Както пред първата, така и пред въззивната инстанция се претендира юрисконсултско възнаграждение в размер на общо 300,00 лв., без да се уточнява за кой от предявените искове. Ето защо настоящият съдебен състав приема, че за всеки от трите иска се дължи възнаграждение по 100,00 лв. Два от исковете са уважени, поради което за тях не се дължат разноски на ответника, а третият е частично уважен и съразмерно с отхвърлената му част на ответника се дължат разноски от 21,64 лв. за всяка от двете съдебни инстанции. Ето защо обжалваното решение следва да бъде отменено в частта, в която ищецът е осъден да заплати деловодни разноски на ответника в размер над размер от 21,64 лв., а същата сума следва да бъде присъдена и за настоящата съдебна инстанция.

При уважаване на предявените искове работодателят-ответник дължи заплащане на държавна такса по сметка на ОС-Враца, както следва: по 50,00 лв. за всеки от двата неоченьими иска по чл.344, ал.1, т.1 и т.2 КТ /размерът е преценен от съда съобразно обема и сложността на делото/ и 846,24 лв. за уважения размер от оценяемия иск по чл.344, ал.1, т.3 КТ, т.е. общо 946,24 лв.

Водим от горното, Врачанският окръжен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 143/29.10.2021 г. по гр.д.№ 976/2021 г. по описа на Районен съд-Козлодуй **В ЧАСТТА**, в която са отхвърлени предявените от СТ. АЛ. АН. от гр.Козлодуй против „АЕЦ Козлодуй” ЕАД искове с правно основание чл.344, ал.1 т.1-т.3 КТ за отмяна на Заповед № НК-13/26.07.2021 г. на изп.директор на „АЕЦ Козлодуй” ЕАД, с която е прекратено трудовото му правоотношение, поради налагане на дисциплинарно наказание „уволнение”; за възстановяването му на заеманата преди уволнението длъжност „Експерт-преподавател производствено обучение”; за заплащане на обезщетение за оставане без работа, поради уволнението, за периода от

26.07.2021 г. до 12.01.2022 г. и до размер от 21 156,10 лв., както и **В ЧАСТТА**, в която СТ. АЛ. АН. е осъден да заплати на „АЕЦ Козлодуй” ЕАД деловодни разноси над размер от 21,64 лв. и вместо това **ПОСТАНОВЯВА**:

ПРИЗНАВА за незаконно уволнението и **ОТМЕНЯ** като незаконосъобразна Заповед № НК-13/26.07.2021 г. на изп.директор на „АЕЦ Козлодуй” ЕАД, с която на основание чл.190, ал.1, т.4 КТ на СТ. АЛ. АН., ЕГН *****, е наложено дисциплинарно наказание „Уволнение” и трудовото му правоотношение е прекратено на основание чл.330, ал.2, т.6 КТ.

ВЪЗСТАНОВЯВА СТ. АЛ. АН., ЕГН *****, на заеманата преди уволнението длъжност "Експерт-преподавател производствено обучение", група "Теоретично обучение", сектор "Обща подготовка", отдел "Обучение", управление "Учебно-тренировъчен център", Дирекция "Персонал и учебно-тренировъчен център".

ОСЪЖДА „АЕЦ Козлодуй” ЕАД, ЕИК 106513772, със седалище и адрес на управление: гр.Козлодуй, представлявано от изп.директор Н.А.М., **ДА ЗАПЛАТИ** на СТ. АЛ. АН., ЕГН *****, с адрес: гр.Козлодуй, ул.***, **сумата 21 156,10 лв.**, представляваща обезщетение за времето, през което е останал без работа, поради уволнението в периода от 26.07.2021 г. до 12.01.2022 г., ведно със законната лихва върху тази сума, считано от датата на предявяване на иска – 16.08.2021 г. до окончателното ѝ изплащане.

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 143/29.10.2021 г. по гр.д.№ 976/2021 г. по описа на Районен съд-Козлодуй **В ЧАСТТА**, в която предявеният от СТ. АЛ. АН. против „АЕЦ Козлодуй” ЕАД иск с правно основание чл.344, ал.1, т.1 вр. чл.225, ал.1 КТ за присъждане на обезщетение за оставане без работа, поради уволнението, е отхвърлен за периода от 13.01.2022 г. до 26.01.2022 г. и до пълния предявен размер от 27 000 лв.

ОСЪЖДА АЕЦ Козлодуй” ЕАД, ЕИК 106513772, със седалище и адрес на управление: гр.Козлодуй, представлявано от изп.директор Н.А.М., **ДА ЗАПЛАТИ** на СТ. АЛ. АН., ЕГН *****, с адрес: гр.Козлодуй, ул.***, сумата 927,86 лв., представляваща направени пред въззивната инстанция деловодни разноси за адвокатско възнаграждение, съразмерно с уважената част от исковете.

ОСЪЖДА СТ. АЛ. АН., ЕГН *****, с адрес: гр.Козлодуй, ул.***, **ДА ЗАПЛАТИ** на АЕЦ Козлодуй” ЕАД, ЕИК 106513772, със седалище и адрес на управление: гр.Козлодуй, сумата 21,64 лв., представляваща юрисконсултско възнаграждение за въззивната инстанция, съразмерно с отхвърлената част от исковете.

ОСЪЖДА АЕЦ Козлодуй” ЕАД, ЕИК 106513772, със седалище и адрес на управление: гр.Козлодуй, представлявано от изп.директор Н.А.М., **ДА ЗАПЛАТИ** в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на Окръжен съд-Враца държавна такса в общ размер от 946,24 лв.

Решението подлежи на обжалване пред ВКС на РБ в едномесечен срок от връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____